

مهارت‌های پایه‌ی بسکتبال قوانین و مقررات بسکتبال

فصل اول

تاریخچه بسکتبال^۱

هدف‌های رفتاری: در پایان این فصل، فرآگیرنده باید بتواند:

۱- تاریخچه پیدایش بسکتبال را به طور اختصار بیان کند.

۲- قوانین و مقررات اجرای بازی بسکتبال را توضیح دهد و هنگام اجرای بازی، به کار گیرد.

۳- پس از آشنایی با علایم راهنمای تمرینات ترسیمی بسکتبال، آنها را درک کند و به کار گیرد.

این ورزش را نخستین بار، طی سال‌های ۱۳۱۴ و ۱۳۱۵ آقای فردون شریف‌زاده معلم ورزش دیبرستان البرز در ایران پایه‌گذاری کرد. این ورزش با چنان سرعتی در ایران گسترش یافت که تیم ملی بسکتبال ایران در سال ۱۹۴۸، اوّلین بازی خود را در المپیک لندن اجرا کرد.

در حال حاضر فدراسیون جهانی بسکتبال (FIBA) مسئولیت تدوین و کنترل اجرای قوانین این بازی را بر عهده دارد. امروزه، مسابقات بسکتبال در سطح قهرمانی جهان، المپیک، قهرمانی دانشجویان و مسابقات بین‌المللی به مناسبات مختلف به صورت «آماتور»^۷ برگزار می‌شود. در کشور آمریکا، مسابقات به صورت «حرفه‌ای»^۸ و با مقررات ویژه‌ای تحت نظارت انجمن بسکتبال آمریکا (NBA) اجرا می‌شود. در ایران نیز، مسابقات بسکتبال در رده‌های قهرمانی آموزشگاه‌های کشور، قهرمانی کشور، لیگ باشگاه‌های کشور و قهرمانی دانشجویان، در سطح مردان، زنان، جوانان، نوجوانان (مینی بسکتبال)^۹ برگزار می‌گردد.

بسکتبال را در سال ۱۸۹۱ م. دکتر «جیمز نی اسمیت»^۱، یکی از استادان رشته‌ی تربیت بدنی کالج «اسپرینگ فیلد»^۲ «ایالت ماسوچیست»^۳ ابداع کرد. از آن‌جا که در این ورزش از توپ و سبد استفاده می‌شد، دکتر اسمیت، این ورزش را بسکتبال نامید. سبب ابداع این ورزش آن بود که ورزشکاران رشته‌ی «سیبال»^۴ بتوانند در فاصله‌ی بین دو فصل مسابقات، در زمستان، آمادگی جسمانی خود را حفظ کنند.

یک سال بعد، اوّلین بازی رسمی با قوانین و مقررات اصولی، در سال ۱۸۹۲ اجرا شد و مورد توجه بسیاری از جوانان و بانوان قرار گرفت.

تا سال ۱۹۳۰، بسکتبال با قوانین ابتدایی اجرا می‌شد. از این سال به بعد، تکمیل قوانین موجود و وضع قوانین جدید و به دنبال آن، ابداع تکنیک‌های جدیدی مانند «شوت جفت»^۵ به دنبال آن، ابداع تکنیک‌های جدیدی مانند «شوت جفت»^۶ گام‌های سریعی در جهت تکامل بسکتبال برداشته شد. ورزش بسکتبال، اوّلین بار در سال ۱۹۳۶ در مسابقات المپیک شرکت داده شد. در آن سال ۲۱ تیم در المپیک برلین به رقابت پرداختند.

۱-Basketball

۲-Dr. James Naismith

۳-Spring field

۴-Massachusetts

۵-Baseball

۶-Jump Shot

۷-Amature

۸-Professional

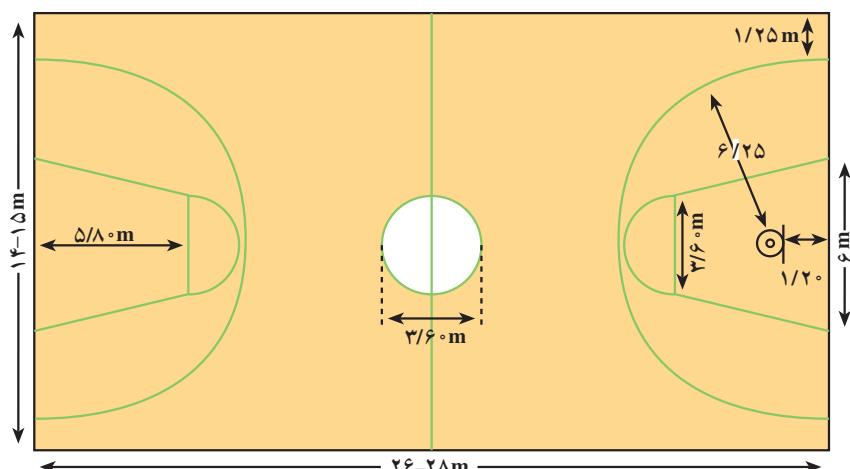
۹-Mini Basketball

قوانين و مقررات بازی بسکتبال

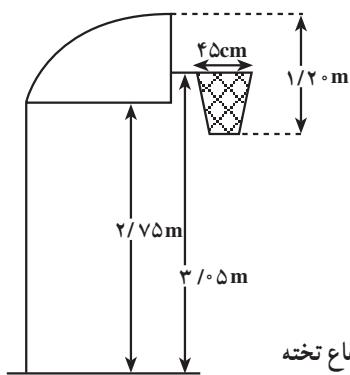
ورزش بسکتبال، دارای ۱۰ قانون و ۶۱ ماده قانون است. برای یادگیری تکنیک‌های بسکتبال نزوماً باید با بسیاری از این قوانین آشنا شد. اگرچه برخی از این قوانین، به مقررات اجرایی بازی رسمی بسکتبال مربوط است. بنابراین، در این کتاب صرفاً به ارائه‌ی قوانینی می‌پردازیم که در حد آموزش تکنیک‌ها و نیز اجرای برخی تاکتیک‌های پایه، باید مورد توجه قرار گیرند.

قانون اول – تعريف بازی: بازی بسکتبال با دو تیم اجرا می‌شود. هر تیم شامل ۵ بازی‌کن است و هدف آن‌ها عبوردادن توپ از حلقه‌ی حریف و ممانعت از گل زدن تیم مقابل است.

توپ را می‌توان با رعایت مقرراتی که در این کتاب توضیح داده خواهد شد، در هر مسیر از زمین بازی به صورت پاس، دربیل، شوت یا غلتاندن، مورد استفاده قرار داد.

شكل ۱-۱- خطوط و اندازه‌های زمین

شكل ۱-۲- اندازه‌ی ارتفاع تخته

۳- تجهیزات و وسائل

الف – تخته‌ها و حلقه‌ها: در شکل ۱-۲ و ۱-۳، اندازه‌ی ارتفاع تخته از زمین و اندازه‌ی تخته و حلقه، مشخص شده است.

ب – جنس، اندازه و وزن توپ: توپ این بازی، کروی شکل، به رنگ نارنجی و جنس آن از چرم، لاستیک یا مواد مصنوعی است. محیط توپ در حدود ۷۸ سانتی‌متر و وزن آن ۶۵-۶۰ کیلوگرم است.

۱- کناری و انتهایی

ب - بین زمان اول و دوم دو دقیقه استراحت و بین زمان دوم و سوم ۱۵ دقیقه استراحت (نیمه) و بین زمان سوم و چهارم و سایر وقت‌های اضافی، دو دقیقه استراحت منظور خواهد شد.

۲ - وقت استراحت: در مسابقات، برای هر تیم در نیمه‌ی اول (۱۰ دقیقه‌ی اول و دوم) در مجموع دو وقت استراحت و نیمه‌ی دوم (۱۰ دقیقه‌ی سوم و چهارم در) مجموع، ۳ وقت استراحت در نظر گرفته می‌شود و برای هر «وقت اضافی»^۱ یک وقت استراحت منظور می‌گردد.

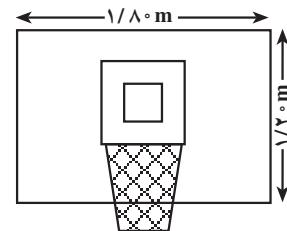
تذکر: وقت استراحت استفاده نشده در هر نیمه، در نیمه‌ی دیگر یا زمان‌های اضافی، قابل استفاده نخواهد بود.

قانون پنجم - مقررات بازی

۱ - نتیجه بازی: در پایان وقت قانونی، هر تیم که دارای امتیاز بالاتری باشد، برنده‌ی بازی شناخته خواهد شد.

۲ - شروع بازی: بازی باید با ۵ نفر از هر تیم و با انجام «بین‌الطرفین»^۲ در دایره‌ی وسط آغاز شود. در هر نیمه، حلقه‌ها تعویض می‌شود.

۳ - گل و ارزش آن: توب موقعي گل محسوب می‌شود که در حین بازی از بالا وارد سبد شود (شکل ۴ - ۱).

شکل ۳ - اندازه‌ی تخته و حلقه

قانون سوم - بازی‌کنان - ذخیره‌ها - مریبان

تیم‌ها: هر تیم شامل:

الف - حداقل ۱۲ بازی کن است.

ب - هر تیم دارای یک مریبی و در صورت تمایل، یک کمک‌مریبی است.

ج - هر تیم دارای یک کاپیتان است که جزو بازی‌کنان به حساب می‌آید.

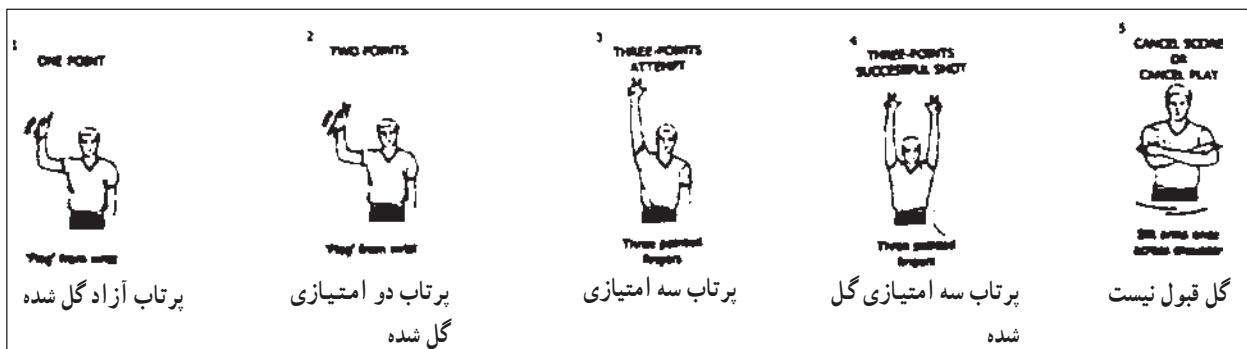
د - در شروع، ۵ نفر بازی را آغاز می‌کنند که «بازی‌کن» خوانده می‌شوند. سایر بازی‌کنان «ذخیره» نامیده می‌شوند.

قانون چهارم - مقررات زمانی

۱ - وقت بازی: این بازی شامل

الف - چهار زمان ۱۰ دقیقه‌ای است

علایم مربوط به امتیازات

شکل ۴ - حرکات داوری در اعلام امتیاز به دست آمده در بازی بسکتبال

۱ - برخی از قوانین که در این کتاب مطرح نمی‌شود، از حد این کلاس فراتر است و در کلاس‌های داوری پیش‌رفته ارائه می‌گردد.

۲ - چنان‌چه نتیجه‌ی بازی در خاتمه وقت بازی، مساوی باشد، بازی با وقت اضافی پنج دقیقه‌ای ادامه خواهد یافت و این وقت‌های اضافی تا تعیین برنده‌ی بازی ادامه می‌باید. فقط زمان اول مابین‌الطرفین آغاز می‌شود. زمان‌های دیگر و وقت‌های اضافی با مالکیت تناوبی یا نوبتی آغاز می‌شود. شروع زمان‌ها از رو به روی میز منشی و نقطه‌ی تلاقی خط عرضی و طولی اجرا می‌شود و فرد می‌تواند به هر دو زمین پاس دهد.

^۱ - Jump ball

اگر در حال خواهید یا نشسته بر روی زمین، وقتی کنترل توب را در اختیار دارد بغلتید یا سُر بخورد یا اقدام به بلند شدن نماید تخلف محسوب خواهد شد.

ه— مقررات سه ثانیه: هرگاه تیمی مالک توب است هیچ یک از بازی کنان آن تیم نمی توانند بیش از سه ثانیه در منطقه ذوزنقه‌ی تیم مقابل توقف کنند^۱ (در موقعیت شوت رها شده که مالکیت توب مشخص نیست، این قانون اعمال نمی شود و بازی کنان می توانند برای ریباند در محوطه ذوزنقه قرار گیرند).
و— مقررات پنج ثانیه: بازی کن مالک توب در مقابل مدافع مستقیم و تحت فشار دفاعی بیش از پنج ثانیه نمی تواند توب را در اختیار داشته باشد^۲.

ز— مقررات هشت ثانیه: هر تیمی که توب را در زمین دفاعی خود مالک شود فقط ۸ ثانیه فرصت دارد آن را به زمین حمله (زمینی که سبد حریف در آن قرار دارد) منتقل کند.

ح— مقررات بیست و چهار ثانیه: از لحظه‌ای که توب در کنترل تیم قرار می گیرد زمان بیست و چهار ثانیه محاسبه می شود و تا رها شدن توب از دست بازی کن به قصد شوت و برخورد توب با حلقه یا تخته ادامه خواهد داشت^۳. (در صورتی که توب به قصد شوت، در هوا باشد و صدای دستگاه شمارش گر بیست و چهار ثانیه به صدا درآید و توب گل شود، گل مورد قبول است).

ط— برگشت توب به زمین دفاعی: تیمی که مالکیت توب را در اختیار دارد نمی تواند آن را از زمین حمله به زمین دفاعی برگرداند (شکل ۱-۵).

قانون ششم— خطاهای شخصی: خطأ، تخطی از قانون است که در اثر برخورد شخصی با حریف یا با اجرای یک حرکت غیر ورزشی به وجود می آید و جرمیه‌ی آن از دست دادن مالکیت توب، ثبت اسم خطأ کننده در برگه‌ی منشی در شرایطی و پرتاب آزاد تیم مقابل است (شکل ۱-۶).

الف— توب به ثمر رسیده در جریان بازی، از پشت منطقه سه امتیازی، سه امتیاز و در داخل این محوطه، دو امتیاز خواهد داشت.

ب— توب به ثمر رسیده از پشت خط پرتاب آزاد، یک امتیاز دارد.

تذکر: اگر تیمی به طور تصادفی توب را وارد حلقه خود بکند امتیاز آن توب به حساب تیم مقابل (به نام کاپیتان تیم مقابل) در جدول ثبت می شود.

۴— تخلفات: تخلف یعنی تخطی از قانون و جرمیه‌ی آن فقط از دست دادن مالکیت توب است.

الف— بازی کن خارج از زمین و توب خارج از زمین (تخلف اوت): هرگاه بازی کن و یا توب، زمین خارج یا خطوط کناری را لمس کند و یا با اشیای خارج از زمین تماس یابد، خارج از زمین محسوب می شوند. (توب، قبل از خروج از زمین با هر بازی کنی تماس داشته باشد تخلف آن بازی کن اعلام می شود).

ب— اگر توب به طور عمدى و یا سهوهی از زیر وارد سبد شود تخلف محسوب خواهد شد.

ج— مقررات دریبل کردن: دریبل کردن، یعنی رد و بدل شدن توب بین دست بازی کن و زمین، بدون آن که آن را بگیرد. بازی کن با توب فقط به وسیله‌ی دریبل کردن می تواند در زمین حرکت کند.

تخلفات دریبل کردن (تخلف دابل) عبارت اند از :

۱— دریبل کردن با دو دست به طور همزمان

۲— دریبل کردن، گرفتن توب و مجدداً دریبل کردن

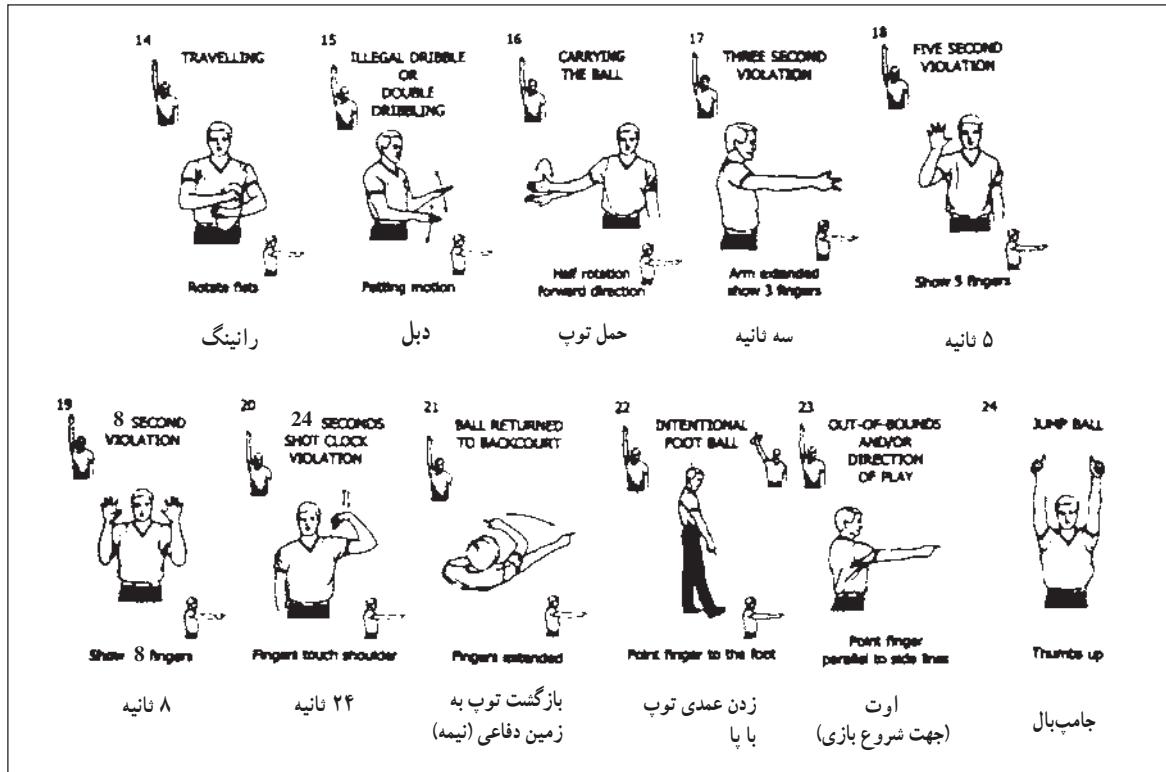
۳— حمل کردن توب در هنگام دریبل

د— مقررات رانینگ: اگر بازی کن مالک توب با توب راه برسد (یا پای ثابت خود را قبل از پاس، دریبل یا شوت حرکت دهد) مرتکب تخلف رانینگ شده است. اگر بازی کن، با توب به زمین بیفتند یا دراز کش کند و یا بشینند، تخلف نخواهد بود و

۱— زمانی بازی کن، بیرون از منطقه سه ثانیه است که هر دو پای او، زمین بیرون منطقه ذوزنقه را لمس نماید.

۲— این قانون در زمان پرتاب توب از اوت نیز اجرا می شود.

۳— مقررات بیست و چهار ثانیه در این حالت‌ها صفر نخواهد شد : الف) توب از سوی تیم مدافع به اوت رفته باشد. ب) خطای طرفین اتفاق بیفتند که توب به تیم حمله کننده واگذار گردد. ج) یا به هر صورتی بازی از سوی کنترل کننده توب متوقف شود.

شکل ۵—۱— حرکات داوری در اعلام تخلف‌های بازی سکتبال

۱— خطای شخصی

خطای بازی کنی است که با بازی کن حریف برخورد کند و او را هُل دهد یا با حرکات خشن مانع پیشروی بازی کن مهاجم گردد. اگر خطای شخصی روی بازی کن در شوت اجرا شود:

جریمه

الف— اگر توپ گل نشود به آن بازی کن، ۲ پرتاب آزاد (اگر خطا در منطقه‌ی دایره‌ی پرتاب سه امتیازی انجام گرفته باشد) یا ۳ پرتاب آزاد (اگر خطا در خارج منطقه‌ی دایره‌ی پرتاب سه امتیازی انجام گرفته باشد). تعلق می‌گیرد.

ب— اگر توپ گل شود، امتیاز گل قبول است (دو یا سه امتیاز) و یک پرتاب آزاد نیز به بازی کن داده می‌شود.

۲— خطای اخراج (دیسکالیفه)

هرگونه خطایی که خارج از روحیه‌ی ورزشکاری صورت گیرد منجر به ثبت خطأ و اخراج بازی کن خطکار می‌شود (شرابط بازی کن در حال شوت و شروع مجدد بازی، مانند خطای

غیرورزشی است).

۳— خطای غیرورزشی^۱

خطای شخصی است که بنا به قضاوت داور، به طور عمد، روی بازی کن با توپ یا بدون توپ صورت گیرد.

جریمه: جریمه‌ی این خطأ، پرتاب آزاد (دو پرتاب برای بازی کنی که درحال شوت نباشد و دو یا سه پرتاب با توجه به مکان اجرای شوت بازی کنی که درحال شوت باشد) و مالکیت توپ است. پس از اجرای آخرین پرتاب، برای شروع مجدد بازی توپ از بیرون طولی در نیمه‌ی زمین به تیم پرتاب کننده‌ی آزاد داده می‌شود.

۴— خطای فنی^۲

خطایی است که بدون ایجاد برخورد به وجود می‌آید و می‌تواند از سوی بازی کنان، مریبان و ذخیره‌ها و همراهان تیم صورت گیرد. این خطأ، شامل حرکاتی چون اعتراض به داور، درگیری‌های لفظی و غیره است.

جریمه: ثبت خطاب رای بازی کن یا مربی یا ذخیره‌ها، و
که در زمان وقوع خطاب مالک توب بوده است، بازی را از بیرون
خط اوت آغاز می‌کند.

۶—خطای مهاجم در حین حمله (شارژ کردن)^۱
از انواع خطاهای شخصی است که بازی کن مهاجم بر
روی مدافع مستقیم خود مرتكب می‌شود.

جریمه: مجازات بازی کن خاطر فقط ثبت خطاب در برگه
منشی است و به مدافعان، پرتایی تعلق نمی‌گیرد. اگر مهاجم در حال
شوت کردن پاشد و توب وی در حین خطاب کردن گل شود، امتیاز
گل نیز به حساب وی ثبت می‌شود.

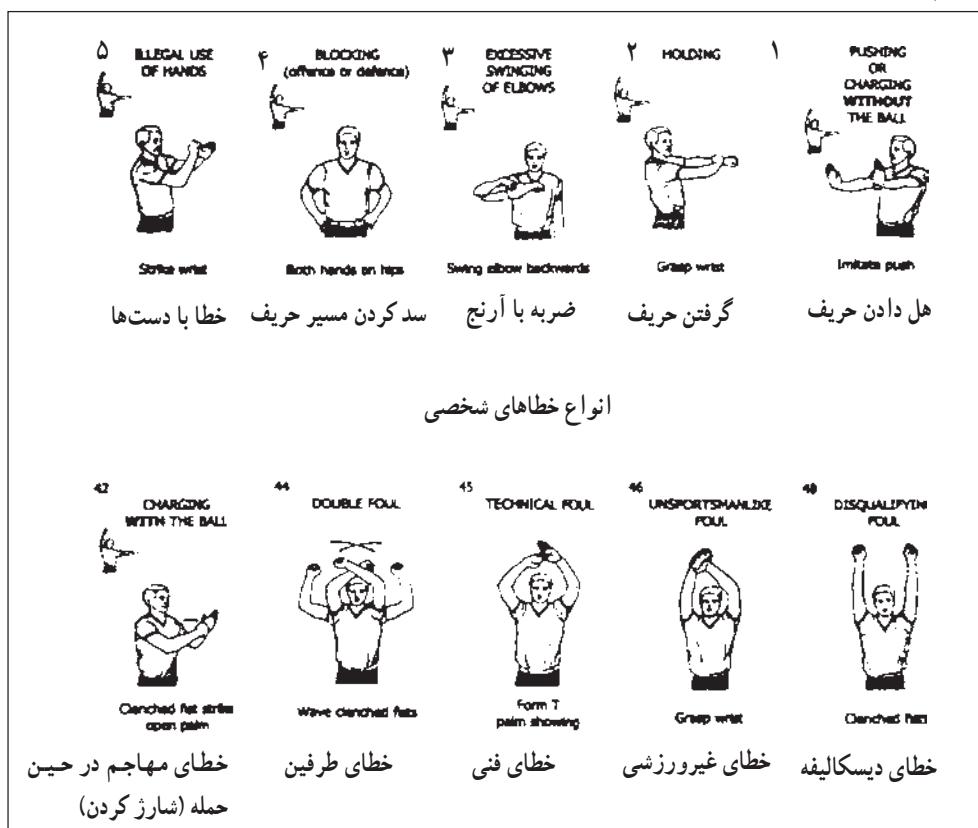
یک پرتاب آزاد به تیم مقابل است که با معرفی کاپیتان تیم مقابل،
هر فردی می‌تواند پرتاب‌ها را اجرا کند. شروع مجدد بازی از
سوی تیم پرتاب کننده از بیرون خط طولی در نیمه‌ی زمین اجرا
خواهد شد.

۵—خطای طرفین^۱

خطایی است که به طور همزمان، دو بازی کن بروی یکدیگر
مرتكب شوند.

جریمه: خطای شخصی برای هریک از بازی کنان اعلام
و ثبت می‌شود و پرتاب آزاد به هیچ یک داده نخواهد شد. تیمی

علایم مربوط به خطاهای

شكل ۶—حرکات داوری در اعلام خطاهای در بازی بسکتبال

قانون هفتم — روش عمومی: قانون روش عمومی،
دارای مواد بسیاری است. در این کتاب، فقط به موادی که مربوط
هر بازی کن پس از اجرای ۵ خطاب (شخصی یا فنی) باید زمین بازی
را ترک کند و بازی کن دیگری تا ۳۰ ثانیه جایگزین وی شود.

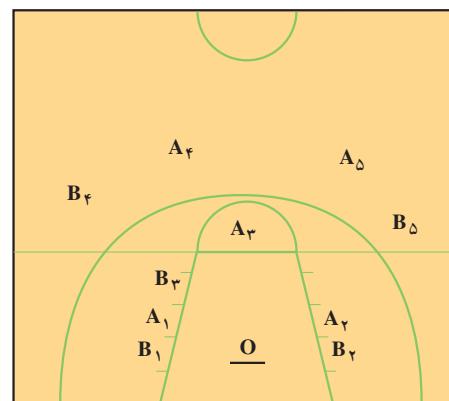
قانون هفتم — روش عمومی: قانون روش عمومی،
دارای مواد بسیاری است. در این کتاب، فقط به موادی که مربوط
به بازی کنان است، اشاره می‌شود. این مواد عبارت اند از :

B مشخص شده‌اند.

- از زمانی که توب به‌وسیله‌ی داور در اختیار پرتاب کننده قرار می‌گیرد، وی، ۵ ثانیه فرصت دارد تا برای شوت اقدام کند.
- تا زمانی که توب از دست پرتاب کننده رها نشده است، نه پرتاب کننده و نه هیچ‌یک از بازی‌کنان اطراف دالان پرتاب، اجازه ندارند وارد منطقه‌ی ذوزنقه شوند.
- اگر تخلفی از طرف پرتاب کننده صورت گیرد، امتیازی از پرتاب گل شده، برای وی منظور نخواهد شد.
- اگر تخلفی از طرف هریک از بازی‌کنان اطراف دالان پرتاب (مهاجمان و مدافعان) صورت گیرد، در صورتی که توب گل شود، از تخلف صرف نظر می‌شود و گل قبول خواهد بود. اگر توب گل نشود، چنان‌چه تخلف از طرف تیم مقابل صورت گرفته باشد، پرتاب تکرار خواهد شد. اما اگر هم تیمی‌های پرتاب کننده مرتکب تخلف شده باشند، مالکیت توب به تیم مقابل واگذار می‌شود.

* خطای تیمی (قانون جریمه): در یک بازی با زمان ۴×۱۰ دقیقه، وقتی تیمی ۴ خطای شخصی یا فنّی را در یک زمان ۱۰ دقیقه‌ای مرتکب شد. در این صورت تمام خطاهای شخصی پس از چهارمین خطای با دو پرتاب آزاد جریمه خواهد شد (در مواردی که جریمه‌ی سنگین‌تری داشته باشد، جریمه‌ی سنگین‌تر، اعمال خواهد شد).

* پرتاب‌های آزاد: یک پرتاب آزاد، فرصتی است که به بازی کن برای کسب یک امتیاز از پشت خط پرتاب آزاد داده می‌شود. شکل ۱-۷ نحوه‌ی استقرار بازی‌کنان را هنگام پرتاب آزاد نشان می‌دهد. تیم مهاجم با حرف A و تیم مدافع با حرف B

شکل ۱-۷- نحوه‌ی استقرار بازی‌کنان هنگام پرتاب آزاد

خودآزمایی

- ۱- زمان بازی بسکتبال و زمان استراحت بین دو نیمه هر کدام چه قدر است؟
- ۲- تخلفات عمده در بسکتبال کدام‌اند؟ مجازات هر کدام چیست؟ (سه مورد را بیان کنید.)
- ۳- خطاهای عمده در بسکتبال کدام‌اند؟ مجازات هر کدام چیست؟ (دو مورد را بیان کنید.)
- ۴- دو ماده از قانون روش عمومی را نام ببرید و توضیح دهید.

هر رشته‌ی ورزشی، دارای علایم ویژه‌ای است که امکان ترسیم تصاویر و مطالعه‌ی آن‌ها را برای همه ممکن می‌سازد. در ورزش بسکتبال نیز علایمی وجود دارد که شما را قادر می‌سازد تا تمرینات ترسیمی را درک و اجرا کنید:

بازی کن مهاجم و مهاجم با توب	$\circ \times \triangle$, $\circ \cdot \times \cdot \triangle$.
بازی کن مدافع	\square \blacktriangle \vee
مربی	\bullet \star
مانع	H
مسیر حرکت بازی کن بدون توب	→
مسیر حرکت توب (پاس)	→ → → ← ← ←
مسیر حرکت بازی کن با توب (دریبل)	~~~~~→ #####→ ~~~~~~→
شوت (دور، تردیک و سه‌گام)	—→ ⇒ → →
توقف	=
تغییر مسیر و گول زدن	→ ↘ ↗ →
چرخش یا پیوت (درحال ثابت، بعد از توقف، در هنگام حرکت)	○ ↳ ⇒ → ○

خودآزمایی

۱- بازی کن با توب با چه علامتی مشخص می‌شود؟

۲- علامت پیوت چیست؟

۳- دریبل با چه علامتی مشخص می‌شود؟

فصل دوم

حرکات و مهارت‌های اساسی

هر ورزش، دارای یک سری حرکات و مهارت‌های اساسی است که با تسلط بر آن‌ها می‌توان به نتیجه‌ی مطلوب دست یافت.

حرکات اساسی^۱ یا تکنیک‌های ورزشی، به قابلیت فرد در اجرای حرکات گفته می‌شود که بر شیوه‌ی اجرای صحیح حرکت در شرایط آموزشی تأکید دارد. مهارت‌ها^۲، به قابلیت به کارگیری حرکات اساسی در شرایط مسابقه گفته می‌شود و یک ورزشکار باید قادر باشد که در شرایط مختلف مسابقه و تحت فشار واردہ از طرف حریف، بهترین حرکت را به‌اجرا درآورد.

در ورزش‌های اجتماعی مانند بسکتبال، اجرای کار گروهی (تکنیک) ممکن نیست مگر آنکه بازی‌کنان به خوبی قادر به اجرای مهارت‌ها باشند.

تعادل^۳

هدف‌های رفتاری: در پایان این فصل، فرآگیرنده باید بتواند:

- ۱- تعادل خود را در حالت‌های ساکن و درحال حرکت، بدون توپ و با توپ حفظ کند.
- ۲- شیوه‌ی گرفتن توپ را در تکنیک‌های مختلف تمرین کند.
- ۳- چگونگی اجرای صحیح مهارت و علت اجرای هریک از آن‌ها را بیان کند.
- ۴- تمرینات مربوط به تکنیک‌های پایه را به‌طور روان اجرا کند.

*کاربرد مهارت تعادل: این مهارت، برای اجرای تمام

مهارت‌های بسکتبال ضروری است؛ مانند تعادل در حرکت پایی دفاع، تعادل در فرود بعد از ریاند، تعادل برای پرش شوت جفت، تعادل در هنگام پاس دادن و دریافت کردن و ... (شکل ۲-۱).

در بازی بسکتبال، به دلیل وجود سرعت زیاد در حرکات، توقف‌های ناگهانی، تغییر مسیرها و جابه‌جایی در جهت‌های مختلف، پرش‌ها و بسیاری از حرکات دیگر در حمله و دفاع، تأکید بر حفظ تعادل، مورد توجه اکثر مریبان است.

تعادل مهاجم با توپ

تعادل مهاجم بدون توپ

تعادل دفاع

شکل ۲-۱ - تعادل (در حالت تدافعی و تهاجمی)

تزدیک می شود تا برای عکس العمل های ناگهانی آمادگی لازم وجود داشته باشد. باید توجه داشت که در این حالت، پشت صاف باشد.

۳- دست ها از ناحیه‌ی آرنج خمیده هستند و در حالت عادی کنار بدن قرار دارند. انگشتان، باز و برای دفاع یا دریافت توب کاملاً آماده هستند.

***شرح مهارت:** برای داشتن بدنه متعادل، توجه به نکات زیر ضروری است (شکل های ۲-۲ و ۲-۳).

۱- بهتر است پاهای حدوداً به اندازه‌ی عرض شانه از یکدیگر فاصله داشته باشند. پاهای می توانند براساس شرایط بازی به صورت موازی یا یکی جلوتر از دیگری، قرار گیرند.

۲- با خم کردن جزئی زانوها، مرکز ثقل بدن به زمین

چشمها و سر را بالا نگاه دارید.

دست ها آماده دریافت توب

بانوها و انگشتان به
حالت خمیده قرار
می گیرند و برای عمل
آماده هستند.

زانوها را خم کنید و
برای حرکت سریع در
هر جهت آماده باشید.

وزن را به خوبی روی سینه پاهای تقسیم کنید.

شکل ۲-۳ - تعادل در حالت تهاجمی

۴- برای بالا نگه داشتن سر، تأکید شود چانه تا حدی بالا قرار گیرد.

***اشتباهاتی** که در مهارت تعادل متداول است:

۱- خم نکردن زانوها یا خم کردن بیش از حد آنها.
۲- باز کردن دست ها به طرفین با آرنج های صاف (در حالت تدافعی) یا نزدیک کردن بیش از حد آنها به یکدیگر (کمتر از قطر توب در حالت تهاجمی) یا آویختن آنها به پایین.

۳- خم کردن پشت و سر به جلو، به جای خم کردن زانوها.

۴- انتقال بیش از حد مرکز ثقل به جلو یا عقب (شکل

شکل ۲-۲ - تعادل در حالت تدافعی

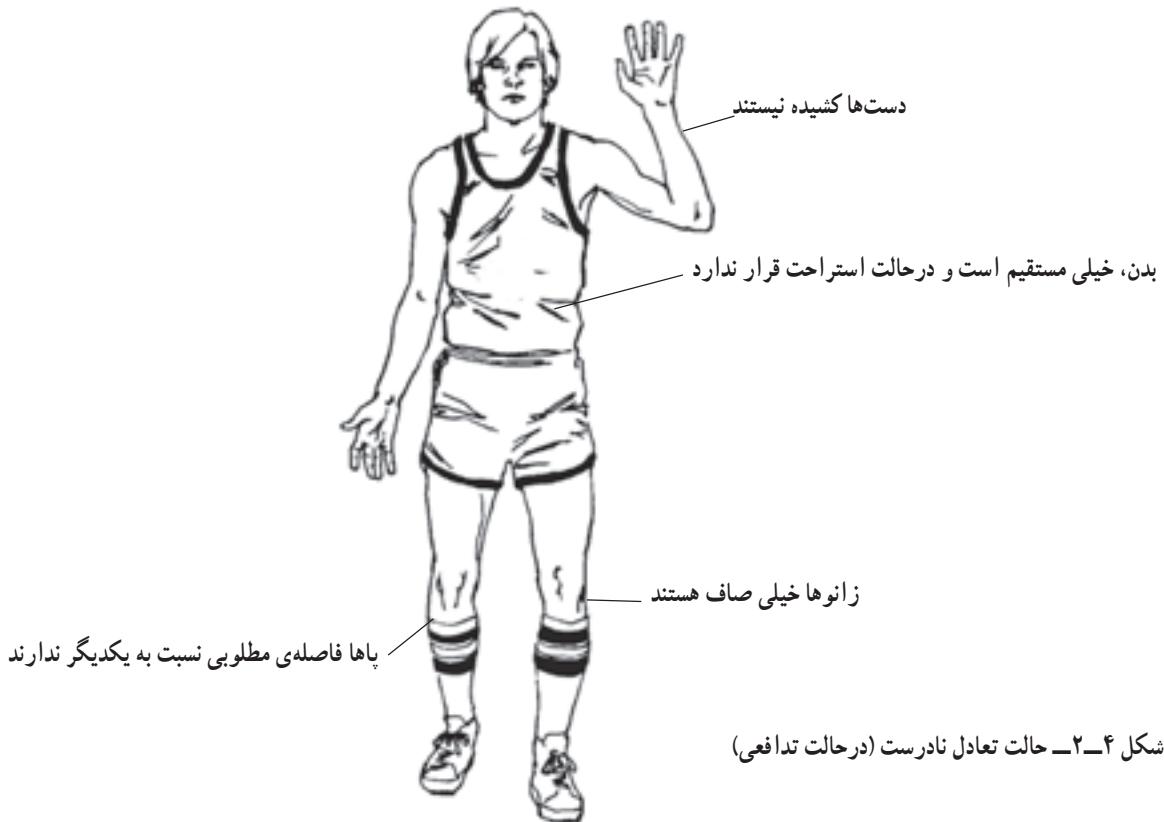
۴- سر در امتداد بدن قرار دارد. به طوری که مرکز ثقل بدن به جلو یا عقب متمایل نشود. این امر، نه تنها به حفظ حالت تعادلی بدن کمک می کند، بلکه موجب دید بهتر بازی کن می شود.

***نکات کلیدی در هنگام اجرای مهارت تعادل**

۱- برای به کار گیری حداکثر کارایی در عضلات پا، زانوها باید حدود 120° - 110° خم شوند.

۲- در حالت تعادلی، به صاف بودن پشت برای دید کامل زمین و حفظ تعادل توجه ویژه شود.

۳- موقعیت دست ها نسبت به یکدیگر در حالت تهاجمی و تدافعی، متفاوت است.

شکل ۴-۲- حالت تعادل نادرست (در حالت تدافعی)

- تمرین فردی مهارت تعادل

شرح: دانشآموزان در حالت راحت بایستند و با صدای سوت معلم، حالت تعادلی را نشان دهند.

شرح: دانشآموزان در طول زمین راه بروند (و در مراحل بعد بدوند) و با صدای سوت معلم، حالت تعادلی را نشان دهند.

شرح: دانشآموزان تمرین فوق را اجرا کنند، با این تفاوت که با صدای سوت، ابتدا جهش نمایند، سپس در فرود، حالت تعادلی را نشان دهند.

شرح: تمرینات دویدن در زمین بسکتبال - دانشآموزان در چند ستون پشت خط انتهای قرار می‌گیرند:

با صوت معلم، نفرات اول هر ستون رو به حلقه‌ی دیگر می‌دوند، در حالی که بالاتنه و سر، به سمت ستون اولیه چرخش کرده است تا همه افراد ستون به حلقه‌ی دیگر منتقل شوند (همه باید یک بار چرخش بالاتنه را به سمت چپ و در مرتبه‌ی

دوم به سمت راست، اجرا کنند).

شرح: اجرای تمرینات مهارت تعادلی در حالت ساکن و به کارگیری دقیق اصول تعادل در حالت‌های تدافعی و تهاجمی به وسیله‌ی معلم (با توجه به شکل ۲-۳).

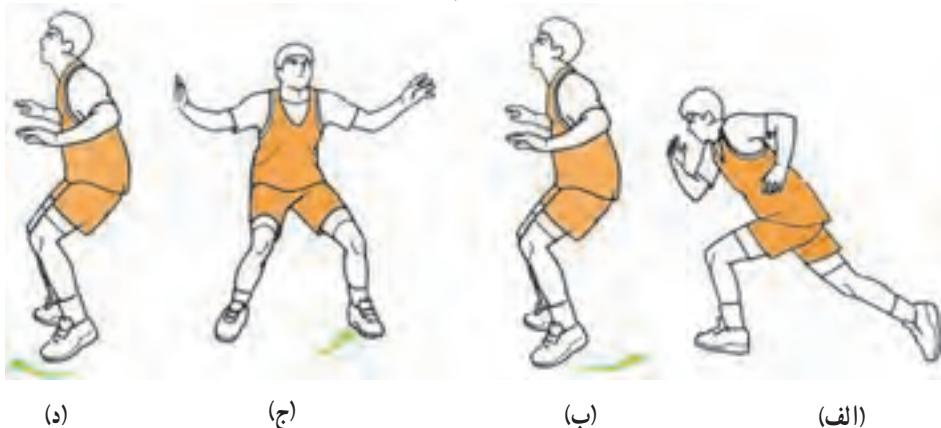
- تمرین گروهی مهارت تعادل

شرح- بازی تعادلی: در این تمرین، دانشآموزان (با توجه به تعداد افراد کلاس، در یک گروه در تمام زمین یا در دو گروه در هر نیمه‌ی زمین)، در زمین بسکتبال قرار می‌گیرند. یک نفر تعیین می‌شود که به دنبال بقیه بود و با لمس هر فرد، دو، سه یا چند نفر را وارد گروه دنبال کنندگان نماید. هر فرد می‌تواند قبل از لمس شدن به وسیله‌ی دنبال کننده، به حالت تعادلی درآید تا از تماس وی مصون بماند و پس از رفع خطر، دوباره شروع به دویدن کند (مانند بازی همه گرگه).

شرح: دانشآموزان در صفحه‌ای منظم، در مقابل معلم قرار

جفت پا، حالت تعادلی را نشان می‌دهند.

شرح: دانشآموزان در طول زمین می‌دوند. با صدای سوت معلم، با جفت پا توقف می‌کنند و حالت تعادلی را نمایش می‌دهند. سپس، روی سینه یک پا چرخش می‌کنند و به حالت اولیه باز می‌گردند و دوباره به دویدن ادامه می‌دهند (تمرین شماره‌ی ۱).

تمرین شماره‌ی ۱—تمرین ترکیبی حرکات پایه—تعادل (دویدن‌ها—چرخش‌ها)

می‌دهند. سپس به سمت بالا پرش می‌کنند و روی دوپا به حالت تعادلی فرود می‌آیند و دوباره به دویدن ادامه می‌دهند (تمرین شماره‌ی ۲).

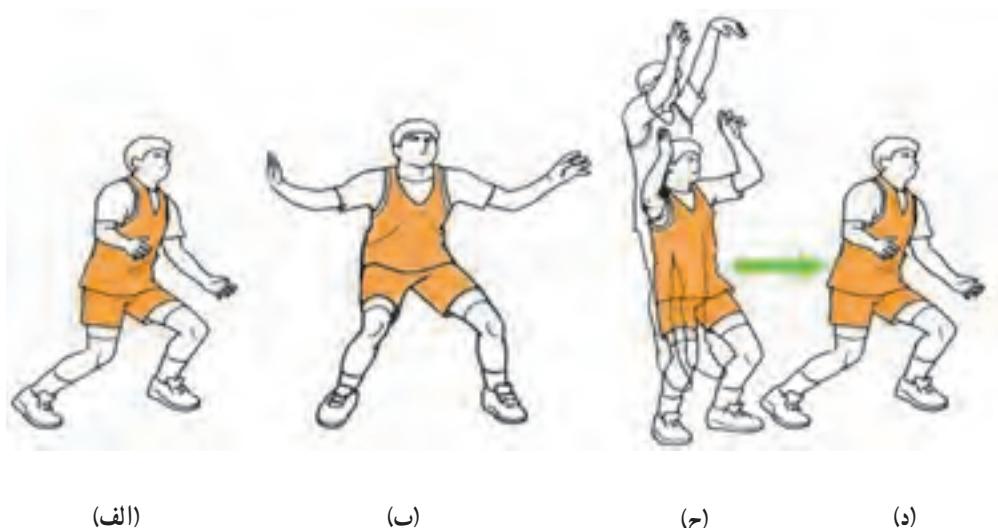
می‌گیرند و با علامت دست معلم به جهات مختلف می‌دوند و با یک علامت مشخص از سوی معلم، همگی بلا فاصله حالت تعادلی را نشان می‌دهند.

تمرین ترکیبی (حرکات پایه—تعادل)

شرح: دانشآموزان در صفحه‌ای منظم در طول زمین، ابتدا در حالت راه رفتن و سپس در حالت دویدن، پس از توقف

تمرین تعادل در دویدن و پرش

شرح: دانشآموزان در طول زمین می‌دوند. با صدای سوت معلم، با جفت پا توقف می‌کنند و حالت تعادلی را نمایش

تمرین شماره‌ی ۲—تمرین ترکیبی حرکات پایه—تعادل (دویدن‌ها—پرش‌ها)

۱—تذکر مهم: در این تمرین، معلم باید به دانشآموزان تأکید کند که برای نمایش حالت تعادلی، به حالت جفت پا فرود آیند. این امر به دانشآموزان امکان می‌دهد تا از هریک از پاهای که مایل باشند به عنوان پای چرخش استفاده کنند.

لحظه‌ای قبل از تماس، به حالت تعادلی^۱ درآیند و از دسترس افراد تیم مقابل مصون بمانند و دوباره به بازی ادامه دهند. حداکثر زمان بازی ۳ دقیقه است. تیم برنده در پایان وقت، استراحت می‌کند و تیم بازنده در مقابل تیم جدید قرار می‌گیرد (اگر تیم بازنده در بازی قبلی باید افراد تیم مقابل را لمس می‌کرد، در مقابل تیم جدید، تغییر نقش می‌دهد و این بار باید حالت تعادلی را نشان دهد). معلم، درباره‌ی بازی، قضاؤت خواهد کرد (تمرین شماره ۳).

شرح: دانشآموزان تمرین شماره‌ی ۱ و ۲ را با دویدن آرام به سمت عقب اجرا کنند.

بازی تعادل (کاربرد مهارت تعادل در حرکات رقابتی)

شرح: در این تمرین، دانشآموزان براساس تعداد کلاس، در دو یا چند تیم گروه‌بندی می‌شوند. هریک از تیم‌ها نامی برای خود انتخاب می‌کنند. افراد یک تیم در تمام زمین بسکتبال به دنبال نفرات تیم دیگر می‌دوند تا ضمنن لمس آن‌ها، با هر تماس، یکی از آن‌ها را از بازی خارج کنند. افراد تیم دیگر، اجازه دارند

تمرین شماره‌ی ۳—بازی مهارتی تعادل

چرا؟

- فضای بیشتری را اشغال کنیم!
- تعادل بدن را بهتر حفظ کنیم!
- مرکز شغل در راستای فاصله دوپایمان باشد!
- دید کافی برای یاران و حریف و زمین داشته باشیم!
- برای دریافت توب (درحمله) و دفاع آماده باشیم!
- برای هرگونه حرکت سریع، آماده باشیم!

چگونه اجرا کنیم؟

- پاها را حدوداً به اندازه‌ی عرض شانه‌ها باز کنیم.
- زانوهایمان کمی خمیده باشد.
- پشت و کمرمان تقریباً صاف باشد.
- سرمان به جلو و نگاهمان رو به رو باشد.
- دست‌هایمان در حالت تدافعی یا تهاجمی، کنار بدن باشد.
- وزن بدنه‌مان روی سینه‌ی پاها باشد.

۱—نمایش حرکت تعادلی باید درست یک لحظه قبل از تماس تیم حریف اجرا شود. در غیر این صورت، خود از زمین خارج می‌شود.

خودآزمایی

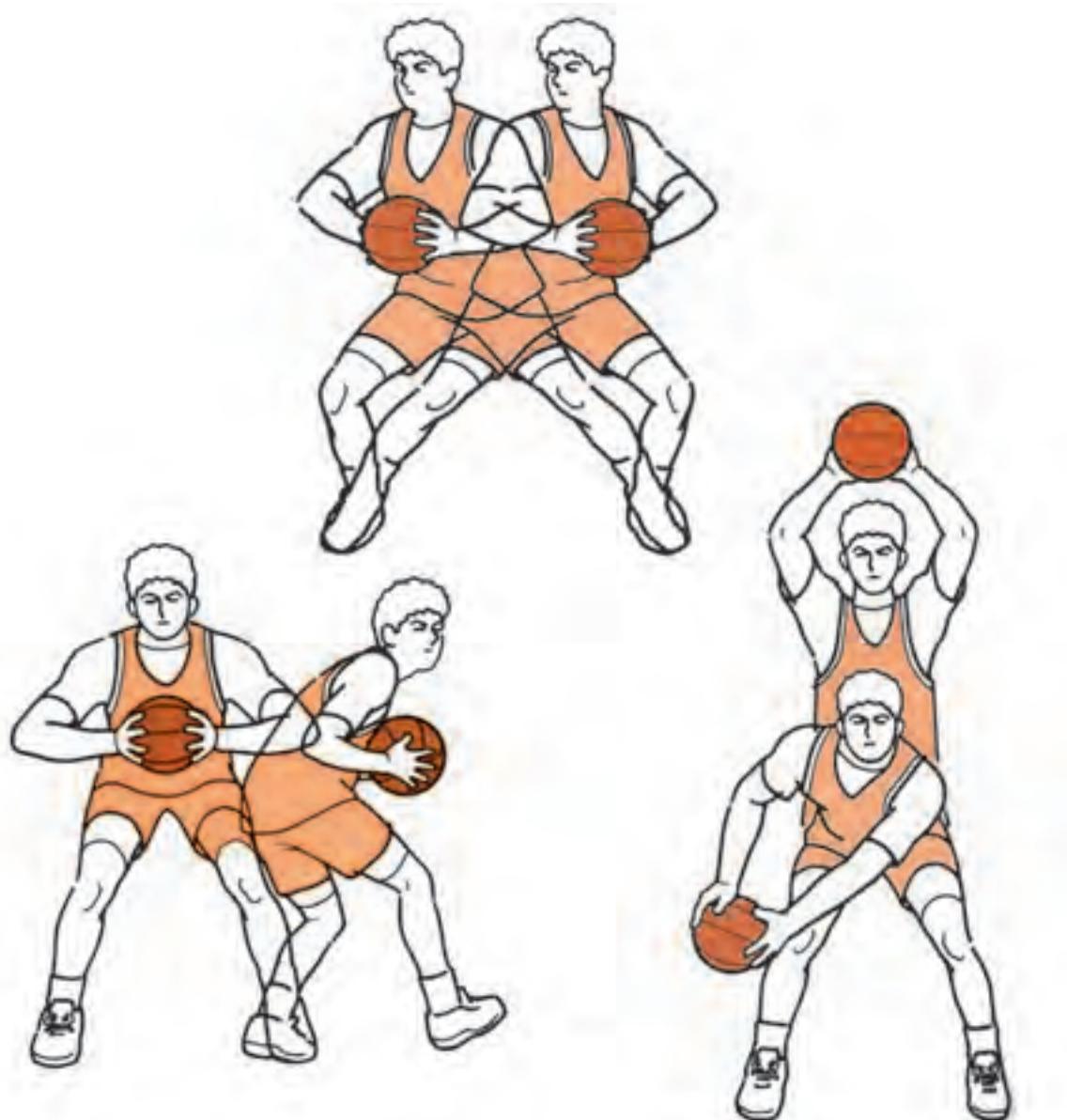
- ۱- پاها در حالت تعادل چگونه قرار می‌گیرند؟ حالت پاها را نشان دهید.
- ۲- دست‌ها در هنگام تعادل به چه شکل قرار می‌گیرند؟ حالت دست‌ها را نشان دهید.
- ۳- کاربرد مهارت تعادل را بیان کنید.
- ۴- اصول مهم در اجرای تعادل را توضیح دهید و آن‌ها را اجرا کنید.
- ۵- یک تمرین تعادلی ترسیم کنید.

توصیه‌های مقرراتی

* هنگام حرکت در زمین، پریدن، فرود آمدن و ... تعادل خود را به خوبی حفظ کنید تا : «مرتکب خطای شخصی شوید».

کار با توپ^۱

مهارت «کار با توپ»، به شیوه‌ی گرفتن توپ در تمام تکنیک‌های بسکتبال گفته می‌شود. هدف اصلی تمرینات آن آشنایی کامل فرد با وزن، قطر و اندازه‌های توپ است. یک مهارت در «کار با توپ» (شکل ۵-۲).

شکل ۵-۲—مهارت «کار با توپ» در حالات مختلف

^۱—Ball Handling

- * کاربرد مهارت: تمام حرکات با توب در بسکتبال، تعادل توجه شود.
نیاز به مهارت کار با توب دارد.
- ۲- آرنج‌ها باید به بدن بچسبند، زیرا دسترسی مدافعان را به توب آسان‌تر می‌کند.
- * شرح مهارت: برای دست‌یابی به این مهارت، رعایت نکات زیر ضروری است:
- ۳- در هنگام مالکیت توب، توجه به دو عامل دقت (برای از دست ندادن مالکیت توب) و سرعت (برای انتقال به موقع و سریع وضعیت توب از یک مهارت به مهارت دیگر) ضروری است.
- * اشتباهاتی که در مهارت کار با توب رایج است:
- ۱- انقباض پیش از حد انگشتان در گرفتن توب
 - ۲- چسبیدن آرنج‌ها به بدن
 - ۳- استفاده از انگشتان در گرفتن توب به جای استفاده از تمام دست (به جز گودی کف دست)
 - ۴- رعایت نکردن اصل ضروری تعادل، خم کردن زانوها، در هنگام مالکیت توب.

۱- دو قطر توب را با انگشتان گسترده طوری بگیرید که امتداد دو انگشت شست با هم زاویه‌ای حدود 90° ایجاد کنند و تمام دست به جز گودی کف آن، با توب در تماس باشد. انگشتان رو به جلو هستند.

۲- آرنج‌ها خمیده و راحت در تزدیکی بدن قرار دارند.

۳- توب، در اکثر حالات در ناحیه‌ی سینه و شکم حفظ و با حرکت قوی مچ و انگشتان کنترل می‌شود.

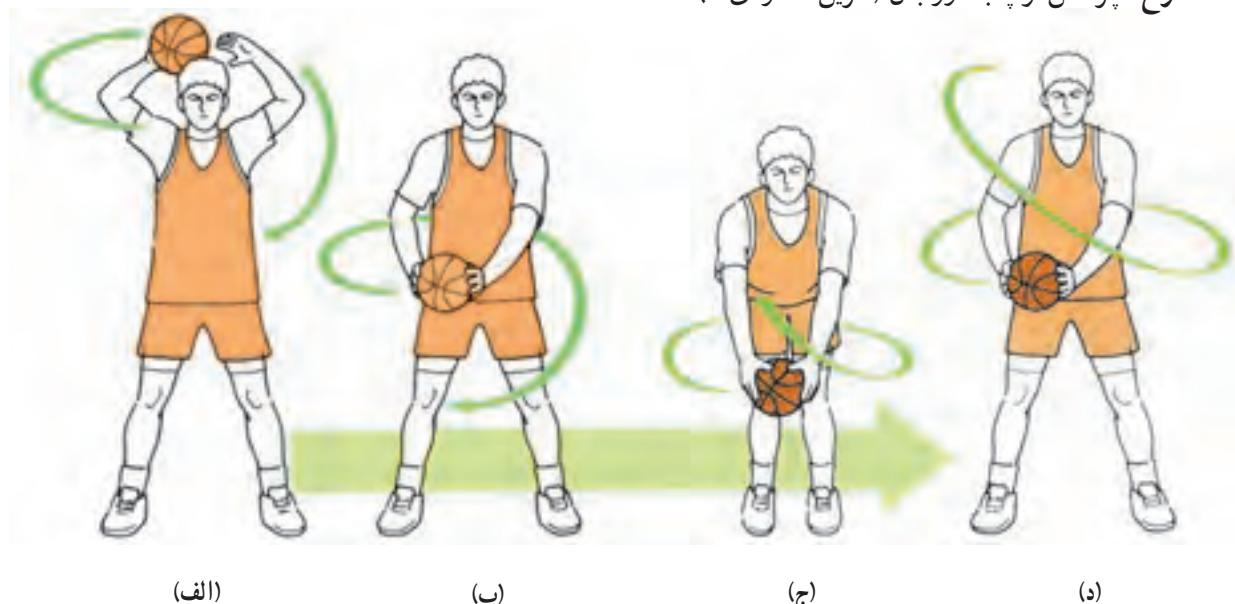
* نکات کلیدی در هنگام اجرای مهارت کار با توب

۱- هنگام مالکیت توب، کاملاً به حفظ اصول مهارت

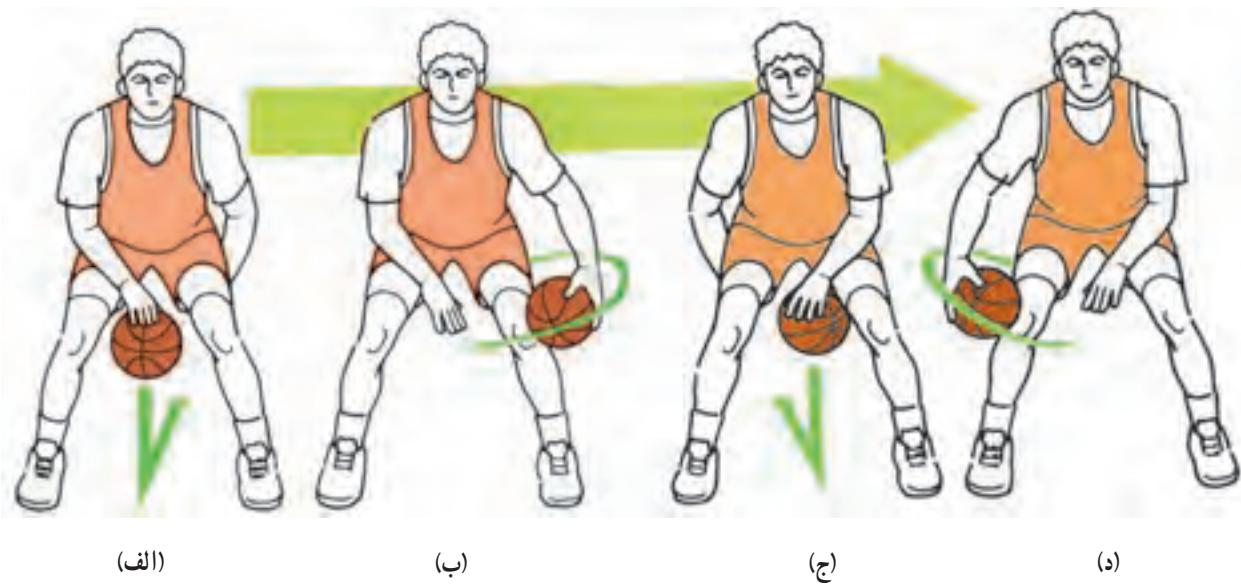
— تمرين فردی مهارت کار با توب

شرح: چرخش توب به دور بدن (تمرين شماره‌ی ۱)

تمرين شماره‌ی ۱— چرخش توب به دور بدن

شرح: عبور توپ از بین پاها (تمرین شماره‌ی ۲).

(الف)

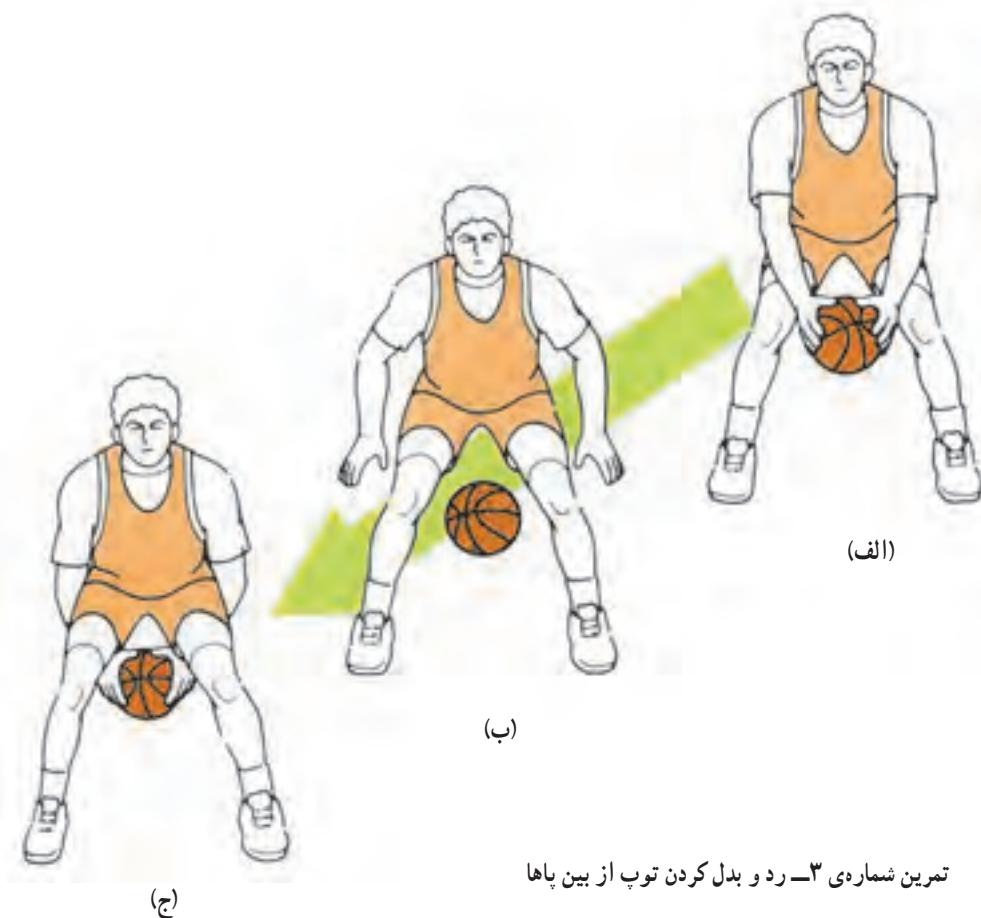
(ب)

(ج)

(د)

تمرین شماره‌ی ۲—عبور توپ از بین پاها

شرح: رد و بدل کردن توپ از بین پاها (تمرین شماره‌ی ۳)

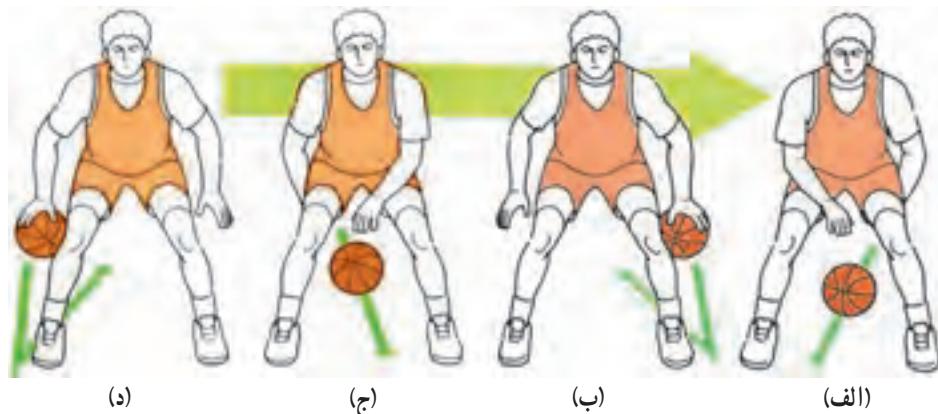
(الف)

(ب)

(ج)

تمرین شماره‌ی ۳—رد و بدل کردن توپ از بین پاها

شرح: عبور توپ با دریبل از بین پاها (تمرین شماره‌ی ۴).

تمرین شماره‌ی ۴—عبور توپ با دریبل از بین پاها

شرح: حرکت با دریبل، توقف جفت پا و دریافت سریع با

آرنج‌های باز، تبدیل حالت دریافت توپ به حالت شوت.

— تمرین ترکیبی (تعادل—کار با توپ): در این تمرین، دانش‌آموزان حرکات زیر را در طول زمین اجرا می‌کنند (تمرین

شرح: حرکت با دریبل، توقف جفت پا و دریافت سریع با

آرنج‌های باز، چرخش بر روی سینه‌ی یک پا برای تقویت چرخش

شماره‌ی ۵).

شرح: پرتاب توپ به بالا، پرش و دریافت با دو دست،

آرنج‌های باز، چرخش بر روی سینه‌ی یک پا برای تقویت چرخش

فرود در حالت تعادلی با آرنج‌های باز برای تقویت ریاند.

با توپ.

تمرین (۱)

(ج)

تمرین (۳)

(ب)

(الف)

(د)

تمرین (۲)

تمرین شماره‌ی ۵—تمرین ترکیبی تعادل—مهارت کار با توپ